Szakszervezeti megbeszélések

Pénteken két szakszervezet központi vezetősége is azonos témával, a nők és a fiatalok helyzetével, a velük kapcsolatos határozatok végrehajtásával foglalkozott.

A Kereskedelmi, Pénzügyi és Vendéglátóipari Dolgozók Szakszervezetének központi vezetőségi ülésén egyebek között megállapították, hogy a legtöbb nőt foglalkoztató népgazdasági ágazatban a vállalati szinten elért eredmények szerények ugyan, de elsősorban szociálpolitikai vonatkozásban segítettek mind a nődolgozók, mind a fiatalok helyzetén.

A Közlekedési és Szállítási Dolgozók Szakszervezetének tanácskozásán Rödönyi Károly, a közlekedés- és postaügyi miniszter első helyettese beszámolt a dolgozó nők élet- és munkakörülményeinek javítására hozott intézkedésekről.

Magyar—román árucsere

A magyar—román belkereskedelmi munkacsoport ülését a napokban tartották Bukarestben. A tanácskozás eredményéről Molnár Károly belkereskedelmi miniszterhelyettes nyilatkozott.

— A megbeszéléseken értékeltük a két ország belkereskedelmi választékcseréjének helyzetét, s megállapíthattuk kapcsolataink fejlődését. A 10 millió rubeles szerződésen belül a magyar kereskedelem 4 250 000 rubel értékű árut szállít, és a szaldóhelyzet javítására mintegy egymillió rubellel több fogyasztási cikket vásárol. A megállapított keretek 75 százalékát az érdekelt magyar—román vállalatok már szerződésekkel lekötötték. Az eddigi eredmények biztatóak ahhoz, hogy a kölcsönös forgalom az év végéig mintegy 15 százalékkal haladja meg a tavalyit. Az idén például 1,6 millió rubel értékű cipőt cserél kölcsönösen a két kereskedelem. Ezenkívül kedvező feltételekkel juthatunk hozzá az itthon sokszor hiányzó és keresett olcsó pamut alsó fehérneműi cikkekhez. Hozunk be ezenkívül igen tetszetős és jó minőségű műszörme-konfekciót, divatos, merész mintákkal és színekben készült szöveteket. Változatlanul érkezik a hazai közönség által kedvelt és keresett félautomata mosógépből is.

A határmenti forgalom is megélénkült.

Kényszerszünet a téglagyárban

Joggal fölháborodottak a szegedi és környéki kis- és társasházak építői: ismét zavarok mutatkoznak a téglaellátásban, az építkezési főszezonban vesztegelnek, nem haladnak a házak emelésével. Még jól emlékszünk a két évvel ezelőtti hasonló helyzetre, amikor a gyárak előtt szinte közelharcot kellett vívni egy-egy rakomány anyagért. Aztán jött az egységes országos áremelés, s a téglaipari vállalatok azt ígérték, hogy a kereslet-kínálat kiegyenlítődésével véglegesen megszűnnek az ellátási gondok. Vajon mi történt most Szegeden, a szegedi járásban, ismét országos hiánycikk lett-e a tégla, vagy hiánya csak „szűkebb hazánkban" okoz bosszúságot?

Dr. Békési József, a Szegedi TÜZÉP Vállalat főosztályvezetője igazat ad a panaszosoknak. Mint elmondta, az elmúlt fél évben a szükségesnél 5—5 és félmillióval kevesebb kisméretű téglát tudtak csak forgalomba hozni. Ráadásul Szegeden a tégla ára drágább lett, mivel vonaton szállítják ide, s ez a költségeket mintegy 30 százalékkal megnöveli. Pontos kimutatásokat vezet a TÜZÉP az újabb szegedi téglaügyről, amely körülbelül a Csongrád—Bács megyei Téglaipari Vállalat átszervezésének idejére esik: Áprilisban már nem tudták kielégíteni a megrendelőket, májusban átmenetileg javult a helyzet, aztán teljesen elromlott: váratlanul beszüntette a termelést az 1. sz. szegedi téglaüzem, a Szeged 2. számú, és a szőregi téglagyár pedig nem képes annyit termelni, hogy a hiányt megszüntesse. A költségnövekedés oka: más megyékből, elsősorban Békésből kell szállítani a B—29-es téglát és eddig a szállításból származó többletet a vevőknek kellett megtéríteni. A Békés—Csongrád megyei Téglaipari Vállalat a kialakult helyzetet látva, csak most hajlandó arra, hogy a költségnövekedés egy részét magára vállalja.

Vajon mi okozta a legnagyobb teljesítőképességű szegedi téglagyárnak, az 1. számúnak váratlan kényszerpihenőjét? — kérdeztük meg Csadon Gyulától, a gyár vezetőjétől. Az, hangzott a válasz, hogy a négy éve épült alagútkemence légtechnikai berendezései megrongálódtak, valamint a magyar gyártmányú téglaszállító kocsik tönkrementek. A vállalat a KRAFT osztrák cégtől rendelte meg a 70 új szállítókocsi elkészítését, amely egyébként június elején kezdődött meg. Sajnos, amíg a javítás tart, az üzem nem működhet, ez okozza tehát a téglaellátási zavarokat. Csadon Gyula szerint a vállalat távszállításaival hamarosan elháríthatók a gondok.

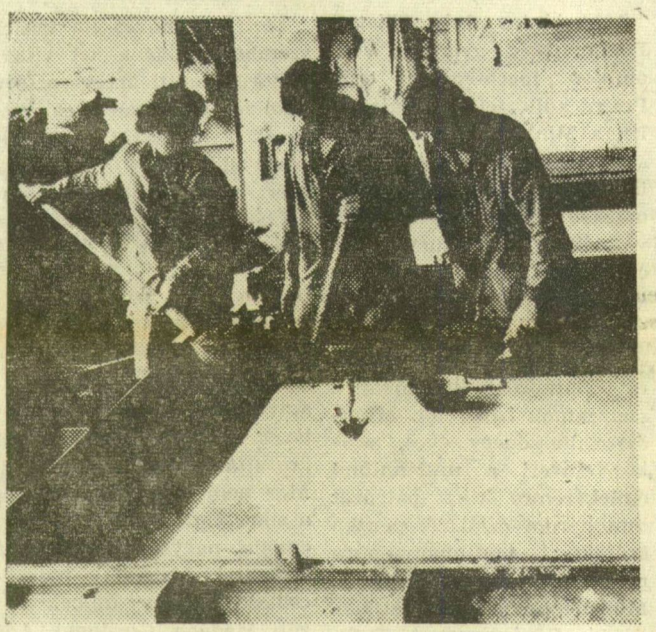

Somogyi Károlyné felvétele

Javítják a téglaégető-szállító kocsikat

Akárhogy is történt a hiba, bármi is lesz a szegedi téglaellátás elkövetkezendő sorsa. — a tény az tény. A téglaipari vállalat nem megfelelő tevékenysége miatt kell állniuk a szegedi lakásépítőknek. Lehet, hogy az átszervezés, lehet, hogy valami más körülmény miatt következett be mindez, anynyi azonban bizonyos, az illetékeseknek előre gondoskodniuk kellett volna a zavartalan téglaellátásról. Ezúttal nem a TÜZÉP tehet a kialakult helyzetről, hisz ő is kész tények elé került.

Elgondolkoztató a megismétlődő szegedi téglamizéria ügye. Óhatatlanul eszünkbe juttatja azt, hogy e még sokáig nélkülözhetetlen építőipari anyag gyártását, az ipar jövőjét nem oldották meg megnyugtatóan. Igaz, hogy az 1. számú téglagyár korszerűnek mondható berendezést kapott négy évvel ezelőtt. Az üzemzavar azonban bebizonyította, mennyire korszerű és megbízható ez a berendezés. A 2. számú szegedi téglagyár legfeljebb, ha három évig működik, mert bányája kimerült, fölszerelése pedig olyan elavult, hogy alapos korszerűsítésére már nem költ a vállalat. A szőregi téglagyár krónikus munkaerőgondokkal küzd, itt évek óta megoldatlan az egyenletes termelés. Pedig megfelelő anyagellátás nélkül a sajáterős lakásépítési program — tehát a kislakásépítőké — aligha képzelhető el. A jelenlegi téglamizéria, ha másra nem, hát arra mindenképpen jó, hogy ismét felhívja a figyelmet az intézkedésre.

Matkó István

Újra ezt a pályát választanák

Orosz szakos tanárok konferenciája Szegeden

Márciusban alakult meg az MSZBT égisze alatt az orosz nyelvi és irodalmi oktatók nemzetközi szövetségének magyarországi szekciója, mely Szegeden, a tanárképző főiskola orosz nyelv és irodalom tanszékével közösen rendezte meg a szegedi intézményben diplomát szerzett orosz szakos hallgatók kétnapos konferenciáját. Tegnap délelőtt a főiskola dísztermében *dr. Fenyvesi* István tanszékvezető főiskolai docens, a magyarországi szekció alelnöke nyitotta meg a tanácskozást, majd *dr. Füle* Sándor, a Művelődésügyi Minisztérium pedagógusképző osztályának helyettes vezetője tartott előadást a korszerű pedagógusmunkáról — a párthatározat nyomán.

A konferencián ott volt egyebek között *dr. Saura* Róbert, a budapesti közgazdaságtudományi egyetem tanszékvezető tanára, a nemzetközi szövetség végrehajtó bizottságának tagja, a magyar szekció elnöke, T. A. *Csikovani*, a magyarországi szovjet nagykövetség másodtitkára, Erika *Ondrejciková*, a nyitrai pedagógiai fakultás orosz tanszékének adjunktusa és több Csongrád megyei szakfelügyelő is. Az első napi program főreferátumát *Héjjas* Endre főiskolai adjunktus tartotta a pályakezdő pedagógusok társadalmi beilleszkedésének problémáiról, melyet vita követett. Délután a szegedi tanszék mellett működő módszertani munkacsoport alakuló ülését rendezték meg. A konferencia ma reggel fél 9-től Sz. M. *Vaszilcsenko* kandidátusnak, a szegedi tanszék szovjet vendégtanárának előadásával folytatódik, majd *dr. Fülei-Szántó* Endre kandidátus, a közgazdaságtudományi egyetem docense beszél a modern törekvésekről az idegennyelv-oktatásban. A konferencia zárszavát *Hegedüs* András főiskolai főigazgató mondja. Mindkét napon a konferencia színhelyén szovjet könyveket árusítanak.

*

A konferencia szünetében beszélgettünk Héjjas Endrével arról a referátumáról, mely több szempontból érdekes és tanulságos elemzést adott a pályakezdő pedagógusok szakmai és társadalmi problémáiról:

— A főiskola dokumentációs anyagából állítottuk össze a nappali tagozaton 1964 óta végzett hallgatóink névsorát, 393 kérdőívet küldtünk el, s majdnem a felét kaptuk vissza kitöltve. Csak megjegyezném, hogy a pedagóguspálya elnőiesedését igazolják adataink, mely szerint 462 volt hallgatónk közül mindössze 65 a férfi. Egyebek között megvizsgáltuk, kit milyen tényezők befolyásoltak hivatása választásában. A megkérdezettek majd fele a tanári példaképet jelöli meg. *Többségük még az általános iskolában elhatározta, hogy pedagógus lesz, s több mint 80 százalékuk újra ezt a pályát választaná.* Feltettük azt a kérdést is, hogy egykori hallgatóink elegendő alapot kaptak-e ahhoz, hogy hivatásszeretetüknek megfelelően tehessenek eleget a pedagógussal szemben támasztható követelményeknek. A megnyilatkozásuk egyértelműen biztatóak, igen sokan részletesen is rámutatnak az egyes stúdiumok kapcsán felhasználható ismeretekre. Általában a szaktárgyi és pedagógiai tárgyak egyensúlyában kapták a leginkább felhasználható alapot, de sokan hangsúlyozzák, milyen *nélkülözhetetlen az állandó önképzés.* 23 megkérdezett kartársunk szerint nem megfelelő az az alap, amelyet a főiskola adott, bár kiderítettük, hogy ezeknek a volt hallgatóknak jelentős része még háromszakos képzést kapott. S noha már túl vagyunk a háromszakos képzésen, ez a megállapítás is igazolja az időközben bevezetett reformok szükségességét, de a tanárképzés állandó korszerűsítésének igényét is.

— A pedagógusok nehézségei között szerepel a *túlterhelés* — itt azonban az iskolavezetők segíthetnek sokat, hiszen a Központi Bizottság határozata és az ennek nyomán kiadott rendelkezések lehetővé teszik a pedagógus munkájának könnyítését. A kezdő tanárok egyik fő problémáját jelenti az időbeosztás, vala. mint az osztályozás és értékelés. Az összevont osztályú tanulócsoportokkal foglalkozók különösen sokat panaszkodnak, vagyis a tanári munkának ez a területe még ma sem tekinthető mellékes didaktikai és módszertani kérdésnek. *A megkérdezettek közül többen sérelmezik, hogy pályakezdéskor nem kaptak megfelelő segítséget, megemlítik, hogy szakmai fejlődésüket néhány hetes szovjetunióbeli nyelvtanfolyamokban, vagy legalább a rendszeres itthoni beszédalkalmak megszervezésében látják.* A tapasztalatcsere fontosságát sokan hangsúlyozták, s a továbbképzés helyéül a főiskolát, illetve a gyakorló iskolát jelölték meg. Megkérdeztük fiatal kartársainkat arról is, hogy megfelelően értékelik-e munkájukat, kielégítőnek tartják-e megbecsülésüket. A válaszok kétharmada határozott igen, ugyanakkor minden tizedik egyértelmű nemmel felelt. Megelégedéssel olvastuk ki volt hallgatóink soraiból azt is, hogy többségüket anyagilag is megbecsülik, kollégáinknak mintegy fele elégedett munkakörülményeivel. Az elkívánkozók gondjai között a lakáshiány, a nem megfelelő légkör, a tantestületen belüli személyes problémák s a megfelelő szakmai vezetés hiánya szerepel. Valamennyi kérdésre természetesen nem válaszolhattunk ezen a konferencián. de ígérjük, hogy a kérdőívek feldolgozása után tapasztalatainkat összegezzük és publikáljuk.

N. I.

Évzáró a pártiskolán

Újabb tanulmányi idény befejezése érkezett el az MSZMP Csongrád megyei bizottságának Oktatási Igazgatóságán. Az egyéves, valamint az öthónapos pártiskola évzáró ünnepségén tegnap délután az igazgatóság újszegedi központjában *Szabó* Gáborné igazgatóhelyettes köszöntötte a végzett hallgatókat, majd az intézmény igazgatója, *Eitlerné dr. Szilágyi* Júlia mondott beszédet. Felhívta a megye különböző részeiből való csaknem száz pártmunkás figyelmét arra, hogy majd a mindennapi életben igyekezzenek hasznosítani a tanultakat.

Az iskolai tanulmányi munkáról megállapította az előadó. hogy az eredményes volt. A beszámolók bizonyították, hogy az évnyitón kitűzött célokat sikerült elérni, A hallgatók gazdagodtak marxista—leninista műveltségben és kommunista emberi jellemvonásokban egyaránt.

Részt vett az évzáró ünnepségen és rövid beszédben köszöntötte a megyei pártvégrehajtóbizottság nevében a munkájukhoz visszatérő politikai munkásokat, vezetőket *dr. Ágoston* József, a megyei pártbizottság titkára is. A hallgatók nevében *Komlósi* István szólalt fel az ünnepségen.

Jól halad az ifjúsági törvény végrehajtása

Jóllehet még két esztendeje sincs, hogy az országgyűlés megalkotta az ifjúsági törvényt, a gyakorlatban már érezhetően kamatoznak a magas szintű paragrafusok —, tájékoztatta az újságírókat pénteken a Magyar Sajtó Házában Nádor György, az Országos Ifjúságpolitikai és Oktatási Tanács titkára.

Elmondotta, hogy a törvényt követően kormányhatározat, majd 18 miniszteri rendelet, utasítás látott napvilágot. Megszületett tehát minden olyan jogforrás, amely jogi szabályozását adja, adhatja annak a nagy lélegzetű munkának, amit legegyszerűbben így lehet megfogalmazni: nagyobb törődés az új generációval, fokozottabb társadalmi felelősség az új nemzedékért. Az ifjúsági törvény nem csodaszer — hangsúlyozta Nádor György —, a paragrafusok önmagukban nem enyhítik a gondokat. Jó eszköze viszont annak, hogy az MSZMP ifjúságpolitikai határozatának szellemében munkálkodhasson a fiatalok ügyének minden felelőse.

A miniszteri rendeleteket, tárcaszintű jogszabályokat követve elkészültek a vállalati, üzemi intézkedési tervek, azok a helyi programok, amelyek már konkrét formában jelölik meg a feladatokat, tennivalókat.

Nádor György arról is tájékoztatta az újságírókat, hogy tanévkezdettől, szeptember 1-től 14—15 000 középiskolás tanuló — fizikai dolgozók tehetséges gyermekei — részesülhet ösztöndíjban, kaphat évi 2—4000 forintot. (Az összeg nagyságát tanulmányi eredménye, valamint a diákszociális bizottság javaslata, véleménye dönti el.) Erre a célra a központi ifjúságpolitikai alapból évente 24 millió forint jut, s hozzávetőleg 10 millió forintot adnak a tanácsok, üzemek, vállalatok. Az Országos Ifjúságpolitikai és Oktatási Tanács titkára a teendők között említette: rendezni kell jogilag a munka melletti továbbtanulás formáit, lehetőségeit, s ki kell bővíteni a társadalombiztosítás bizonyos juttatásait az egyetemi, főiskolai hallgatókra is.